

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/361/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814209641
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814209641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Evy Šofrankovej v spore žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., Radlická 333/150, Praha 5, Česká republika, IČ: 00001350, zast. Mgr. Peter Olejár, usadený euroadvokát, Miletičova 21, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: J. R., bytom XXX XX T. XX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou R. N., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 17.677,18 Kč s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C/425/2014-60 zo dňa 18.08.2015 takto

rozhodol:

1. Potvrdzuje sa rozsudok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania.
2. Stranám sporu sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.473,78 Kč, kapitalizovaný úrok v sume 1.646,35 Kč, kapitalizovaný zákonný úrok z omeškania v sume 757,05 Kč a úrok z omeškania zo sumy 14.473,78 Kč od 14.10.2014 do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne a iné trovy konania v sume 38,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 268,33 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 55 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. a § 155 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. V dôvodoch rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky do výšky úverového limitu 5.000 Kč, ktorú sumu sa zaviazala na základe podmienok dojednaných v zmluve a obchodných podmienkach splácať. Zároveň v zmysle obchodných podmienok bol žalobca oprávnený za poskytované služby vyberať poplatky podľa Cenníka. Žalovaná si svoju povinnosť plniť riadne a včas neplnila a preto žalobca po splnení zmluvných a obchodných podmienok úver zosplatnil a vyzval žalovanú na zaplatenie zvyšku sumy 15.993,45 Kč. Súd prvej inštancie považoval žalovanú v právnom vzťahu so žalobcom za spotrebiteľa, keďže uzavreli úverovú zmluvu, obsah ktorej ako aj obchodné podmienky boli dané žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu. Súd prvej inštancie podrobil kontrole dojednania o poplatku za upomienku a výzvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán k ujme spotrebiteľa a nepriznal žalobcovi nárok z titulu poplatku za výzvu k zaplateniu vo výške 500,- Kč a poplatok za upomienku vo výške 300,- Kč. Považoval výšku poplatku za upomienku a výzvu za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené

so zaslaním upomienky a výzvy, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, za neadekvátne predmetnému úkonu. Na základe uvedeného dospel k záveru, že ustanovenie bodu I.5 časti I. zmluvy v spojení so sadzovníkom ČSOB, v rozpore s požiadavkou dobrej viery znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, preto súd v tomto rozsahu žalobu zamietol. Na základe uvedeného potom zaviazal žalovanú na úhradu finančnej čiastky v sume 14.473,78 Kč, ktorá suma predstavuje žalobcom uplatnenú sumu pozostávajúcu z istiny 15.273,78 Kč zníženu o poplatky za výzvu a upomienku spolu v sume 800,- Kč, kapitalizovaných zmluvných úrokov pri dojednanom úroku z úveru 10,9 % ročne ku dňu 13.10.2014 v sume 1.646,35 Kč, keď mal za to, že dohoda o výške úrokov sa neprieči dobrým mravom a nepresahuje mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi, ktorá v čase poskytnutia úveru v marci 2008 predstavovala 13,75% a predmetnú sumu tvorí aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 757,05 Kč, ktorý bol vyčíslený pri zákonnej výške úroku z omeškania. Keďže žalovaná je s plnením svojho záväzku naďalej v omeškaní súd prvej inštancie ju zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 14.473,78 Kč, teda zo sumy priznanej súdom, pričom výška úroku 8,05% ročne zodpovedá zákonnej výške úrokov z omeškania v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády ČR.

3. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v dôsledku čoho došlo k zamietnutiu poplatkov vo výške 800,- Kč. Poukázal na skutočnosť, že poplatky za upomienky boli tak v minulosti ako aj v súčasnosti bežnou praxou bánk. Tieto poplatky majú povahu paušalizovanej náhrady nákladov žalobcovi ako veriteľovi v tejto súvislosti vznikajúcimi. Poplatky, ktoré boli účtované žalovanej za upomienku a výzvu boli účtované z dôvodu nesplnenia si zmluvných povinností zo strany žalovanej bez zavinenia žalobcu. Náklady so zasielaním týchto upomienok a výziev nie je preto možné pričítať na ťarchu žalobcu. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v jeho napadnutých častiach, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p, bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie súdu prvej inštancie a na potvrdenie správnosti rozsudku a v súvislosti s odvolacími dôvodmi dopĺňa.

7. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, žalobca uplatnil proti žalovanej právo na zaplatenie istiny 15.273,- Kč s prísl. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe o zaplatenie 14.473,78 Kč s prísl., a táto suma predstavuje žalobcom uplatnenú sumu pozostávajúcu z istiny 15.273,78 Kč s prísl. zníženu o poplatky za výzvu a upomienku spolu v sume 800,- Kč.

8. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu k zamietnutiu žaloby vo vzťahu k poplatkom vo výške 500,- Kč a 300,- Kč s prísl. a to poplatku za výzvu k zaplateniu a poplatku za upomienku (č.l. 14a - 15a).

9. Niet akýchkoľvek pochybností, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 002689161R uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou dňa 14.03.2008 na základe ktorej sa zaviazal žalobca poskytnúť žalovanej peňažne prostriedky do výšky 50.000,- Kč je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ust. § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasťou predmetnej zmluvy o úvere sú Všeobecné obchodné podmienky ČSOB v zmysle ktorých je žalobca oprávnený za poskytované bankové služby vyberať poplatky podľa Sadzovníka poplatkov ČSOB, ktorého aktuálne znenie je k dispozícii v priestoroch pobočiek ČSOB a na webovej stránke.

10. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s vecne správnym záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého súd posúdil ako neprijateľnú podmienku ustanovenie zmluvných podmienok bod I.5 časti I. zmluvy spotrebiteľskom úvere v spojení so Sadzobníkom poplatkov ČSOB. Žalobca si vo vzťahu k žalovanej vyúčtoval poplatky, ktoré sú predmetom odvolacieho konania predstavujúce finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nebolo dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Preto odvolací súd za neprijateľnú považuje zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke vôbec dodané nebolo a v skutočnosti slúži záujmom dodávateľa - žalobcu.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu je účtovanie poplatkov citeľná snaha žalobcu o minimalizovanie nevyhľaditeľnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobcom žiadané poplatky predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie žalobcu spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k žalovanej) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

12. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/54/2013 zo dňa 30.09.2013 cit.: „Pri rozhodovaní boli správne ako neprijateľné vyhodnotené poplatky za upomienky. Tieto si totiž žalobca uplatňoval v paušálnej výške po 23,24 Eur za každú zo šiestich upomienok. Ide o neprimeranú výšku vôbec nezohľadňujúcu skutočné náklady žalobcu spojené s uplatňovaním pohľadávky. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú príslušenstvo pohľadávky, čo je zrejme z ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Za neprijateľné pre rozpor s inštitútom príslušenstva pohľadávky je potrebné považovať také náklady, ktoré sú stanovené paušálne bez toho, aby zohľadňovali skutočné výdavky vynaložené na upomienky. Z obsahu listín predložených samotným žalobcom pritom vôbec nevyplýva, z čoho ma pozostávať suma 23,24 Eur predstavujúca poplatok za jednu upomienku. Dojednanie umožňujúce žalobcovi účtovať paušálne poplatky za upomienky bez zohľadnenia skutočných výdavkov s tým spojených je neplatné pre jeho neprijateľnosť v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

13. Podobne rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/587/2015 zo dňa 18.05.2016 cit.: „Rovnako poplatok za upomienku v paušálnej výške nie je možné považovať za akceptovateľnú prax. Aj v tomto prípade ide o neprijateľnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, spočívajúca v neprimerane vysokej sankcii, ktorej výška nie je odôvodnená nákladmi veriteľa. Poplatok nereflektuje podstatné skutočnosti ako napríklad výška spotrebiteľského úveru, doba splácania, počet zostávajúcich splátok spotrebiteľa do splnenia záväzku a pod., naopak, je stanovený pevnou sumou, v danom prípade 25,- Eur, ktorá nie je racionálne odôvodnená. Tento poplatok je spôsobilý ohroziť ekonomický záujem spotrebiteľa, nakoľko je neúčelný a uvedená podmienka je v rozpore s ustanoveniami § 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Súd považoval za neprijateľné, aby odporkyňa v postavení spotrebiteľa znášala akékoľvek výdavky navrhovateľa spojené s vymáhaním pohľadávky, ktoré si navrhovateľ dokonca určil pevnou sumou, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Výška poplatku za upomienku je nie len v rozpore s ustanoveniami na ochranu práv spotrebiteľa, ale aj proti dobrým mravom, keďže výška tohto poplatku nie je ničím odôvodnená, keďže niekoľkonásobne prevyšuje poštovné, ktoré navrhovateľ v skutočnosti zaplatil. Pokiaľ aj veriteľ má s takouto upomienkou náklady, ide o jeho vlastné administratívne náklady, ktoré majú byť kryté dojednanou odplatom za poskytnutý úver, prípadne ktoré môžu byť uplatnené ako príslušenstvo pohľadávky, avšak len vo výške preukázaných nákladov a nie paušálnou sumou.“

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd aj s osvojením si dôvodov napadnutého rozhodnutia rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1, 2 C.s.p v spojení s ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, naopak žalovaná ktorá bola plne úspešná v odvolacom konaní, preukázateľne žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Z uvedených dôvodov odvolací súd nepriznal stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).